POLIGRÁF

II. évfolyam 4. szám | A Közgazdasági Politechnikum lapja | 1992. november 19.

A tartalomból:

- **Horn Gábor:** A harmadik hónap után
- **Nagy Ákos:** Épületügy
- **Fehér Márta-Kalina Yvette:** Emlékeztető az IT-ülésről
- **Nagy Ákos:** Új Fórumok
- Lesz-e, és ha igen, miért nem gólyabál?
- Sport-mez-embléma-pályázat-eredmény
- **Sebő Ferenc:** A banán
- **Pocok-Hann Péter:** Első negyedévi mérleg
- **Hárs Marci:** Túl az elsőn
- **Herczog Anita:** Álom
- YE vásár
- Vizsga-statisztikák
- Faggatózó
- **Szmöre:** A légy
- **Veres Gábor:** A tehetséggondozásról
- **Funk Ádám:** Hirdetés
- **Bucsi, MSE, Kovi, Rácz Kriszta** ajánlásai
- Aranyköpések

A TT (Testkultúra Tanszék) által kiírt pályázatra beküldött embléma-tervek közül a "Veloszipéd" jeligéjű alkotás győzött.
A tervező személye nem felelt meg a pályázati kiírás feltételeinek (ugyanis tanár), ezért műve "csupán" különdíjat kapott.

Gratulálunk **Rózsa Gézának** a szellemes ötletért!

TÚL AZ ELSŐ NEGYEDEN

Egy nem létező igazgató nem létező vezércikke
III. rész

Hát ezt is túléltük ... Az első negyedév lezárása után talán nem felesleges egy kicsit hosszabb (az előző vezércikkeimnél nagyobb terjedelmű) értékelést adni az elmúlt időszakról.
Ellentmondásos volt ez a negyed, mint minden a Politechnikumban. Egyrészt látványos és komoly előrelépések, eredmények jelzik azt, hogy nem alapjaiban rossz vagy fölösleges az, amit közösen csinálunk. Ilyen nagyon fontos jelzésnek látom az iskolai közélet fellendülését (az egyre színvonalasabb KPTV adásait, a már rendszeresen megjelenő POLIGRÁFot és a BORSÓt, az iskolai fórumokat, stb.), ugyanakkor továbbra is hiányoznak az együttműködés intézményes feltételei, nem érzékelhető egy erős, működőképes diákönkormányzat kialakulása. Nagyon sok esetben a már létező jogokkal, lehetőségekkel sem élünk, miközben az iskolacsinálás közös munkájában újabb és újabb lehetőségeket kellene teremteni a valóságos együttműködés érdekében.
A közélet része meggyőződésem szerint az iskolai bulik, klubok működése is. Ezek a laza keretek adhatnának igazi lehetőséget arra, hogy jobban megismerjük egymást, kezelni tudjuk problémáinkat. Szomorú tapasztalata az első negyedévnek, hogy senkinek sem volt ideje, energiája, kedve jó hangulatú együttlétek megszervezésére (tavaly ilyenkor már a második bulinkon is túl voltunk, és mindkettő jóval több volt, mint pusztán táncos összejövetel, disco). Ezzel talán egy kicsit szembeállítható a működő és láthatóan sikeres szakkörök sokasága, amelyek rátelepszenek délutánjainkra. Jó lenne, ha ezek a foglalkozások azok számára is láthatóvá válnának, akik közvetlenül nem vesznek részt ezeken. Célszerű lenne talán minden szakkörnek, körnek, foglalkozásnak szélesebb körű iskolai nyilvánosságot találnia, növelve ezzel súlyát, jelentőségét a többiek számára.

Nehéz dolog tanulmányi munkánkat röviden értékelni. Hogy nagy klasszikusunkat, Bródy Jánost idézzem: "Tudod a helyzet az jó, de nem reménytelen...". a pusztán a tavalyi első negyedévi vizsgaeredmények tükrében vizsgáljuk ezt a negyedévet, akkor akár sikerekről is beszélhetnénk. De az idei vizsgákat önmagukban is értékelni kell, és ebből a szempontból már korántsem ilyen kedvező a kép. Legalábbis elgondolkodtató annak az V. éves iskolatanácstagnak a döbbent arca, aki a Politechnikum legsikeresebben vizsgázó osztályának (a KáOsznak) vizsgaeredményeit látva teljesen reménytelennek ítélte meg a Politechnikum tanulmányi munkáját, és egyértelműen amellett volt, hogy sokkal keményebb, határozottabb követelményekkel lehet csak előrelépni. Persze minden relatív, hiszen a mostani negyedév végén az összes vizsgák körülbelül 1/5 része volt "csak" sikertelen. Külön foglalkoznunk kell, nagyon gyorsan, a tantárgyfelelősöket is bevonva a matematika és az idegen nyelv tragikus eredményeivel. Sürgősen választ kell találnunk (szülőnek, diáknak, tanárnak) azokra az esetekre, ahol egy-egy tanuló négy-öt tantárgyból is sikertelen vizsgát tett. Végre el kéne azon is gondolkodnia a könyvtár, de főleg a dühöngő állandó látogatóinak, hogy tényleg az-e a legalkalmasabb hely, ahol a Politechnikumban tartózkodni érdemes.

Ha pusztán az eredményeket nézzük, nagyon könnyen abba a hibába eshetünk, hogy a második évfolyamot gyengébbnek ítéljük meg, mint az elsőt. Ez így veszélyes és önmagában nem is igaz általánosítás. A mostani második évfolyamosoknak sokkal nehezebb helyzetük volt, van, hiszen nincs előttük minta, nincsenek kipróbálva azok a programok, követelményszintek, tananyagok, amelyek az elsősök kezébe már majdnem készen kerülnek. Nyilvánvaló az is, hogy a második évfolyam sokszínűbb összetételű társaság, ennek megfelelően a túlzott általánosítás, miszerint ők gyengébbek, így semmiképpen nem állja meg a helyét. Az azonban tényleg igaz, hogy a második évfolyamon még mindig vannak néhányan olyanok, akiknek nincs szándékukban komoly célként maguk elé tűzni a Politechnikum elvég-

zését. Nekik nagyon alaposan végig kellene gondolniuk, hogy mit is akarnak azon kívül, hogy különböző mértékben jól vagy rosszul érzik magukat az édes semmittevésben. Értük, lévén már másodévesek, mindenképpen az osztályuk is felelős, külön kellene róluk, velük még most beszélni, amíg nem nagy a baj.

Úgy tűnik a bónusz-rendszer működőképes, ha nem is jelent minden tantárgyból azonos lehetőségeket számotokra. Sürgősen minden tantárgyblokk tantárgyfelelőseinek véleményét meg kell hallgatni a negyedév tanulmányi munkájáról, hiszen most még mód van a változtatásokra. A negyedév teljesítményének részletes értékelését közösen kell megtennünk nagyon gyorsan.

Komoly előrelépések voltak az év eleje óta tárgyi feltételeinkben. Ha nem is zökkenőmentesen, de elkészültek az évkezdéshez szükséges átalakítások, a természetismeret szaktantermen kívül minden terem működőképes. Talán túl vagyunk az ebédelés év eleji botrányos körülményein is, és ha nem is ideális körülmények között, de viszonylag kulturáltan (a tavalyihoz képest összehasonlíthatatlanul jobb körülmények között) tudunk ebédelni. Sokan jelezték, hogy nincsenek megelégedve az ebéd minőségével. Jó lenne, ha ezek az észrevételek a menü esetleges megváltoztatásaira vonatkozó javaslatokkal együtt Nagy Imréhez, iskolánk gondnokához jutnának el, hiszen van lehetőség a változtatásra.

Az első hónap után az egyik szülővel beszélgetve azt fejtegettem, hogy milyen komoly változások vannak diákjaink iskolánkhoz való viszonyában, hiszen megszűntek a szándékos rongálások, ablakbetörések, széktörések, firkálások. Sajnos úgy tűnik, korai volt e pozitívumok rögzítése. Most az első negyed végére újból beindultak azok a fékezhetetlen erők, akik fölös energiájukat nagyon nehezen megszerzett tárgyaink tönkretételével kívánják kiélni. Nehéz dolog ez, hiszen nyilván nem az egész iskola rongál, hanem csak néhány fékevesztett sötétség, de mindanynyian tanúi vagytok ennek. Amikor szó nélkül a betyárbecsületre, a cikosságra hivatkozva elmentek ilyen események előtt, akkor legalább egyszer gondoljátok végig, hogy nincs lehetőségünk új eszközöket, székeket, asztalokat venni, tehát elsősorban titeket károsít meg az, aki tönkretesz valamit.

Úgy tűnik végre pontot tehetünk a Politechnikum elhelyezési gondjára. Október 30-án megkötöttük azt az adásvételi szerződést, melynek alapján több mint 100 millió forintért az egész épületet megvásároltuk. Tulajdonosként most már még nagyobb a felelősségünk a Politechnikum helyszíneként szolgáló Vendel utca 3/b-ért. A következő nagy feladat a saját tornaterem felépítése. Ha minden úgy alakul, ahogy terveztük, akkor már 1993 szeptemberében a testkultúra is otthont kap.

Felállt végre az új Iskolatanács, remélhetően azokat választottátok meg képviselőtöknek a Politechnikum legfőbb testületébe, akik a tavalyi gyakolattal ellentétben az iskolapolgárok véleményének ismeretében, azt képviselve vesznek részt a Politechnikum egészét érintő kérdések eldöntésében. Talán végre működőképessé válik a diákönkormányzat is, nagyon komoly segítséget jelentene a Huhogásnak, ha lennének partnereink az iskolacsinálásban.

Végezetül arra kérek, bíztatok mindenkit, hogy legyen számotokra, számunkra a Politechnikum az, ami, egy olyan közösen létrehozott terep, tér, ahol már elfogadott alapértékeink mentén tudunk és akarunk együttélni. A Politechnikum iskola, de nem a hagyományosan vett értelemben, ahhoz azonban, hogy a Politechnikum nevű idea működőképes legyen, partnerek kellenek, egymással együttműködni akaró felek (diákok, szülők, tanárok). Mindannyiunknak be kell végre látnunk, hogy a demokrácia, a demokratikus iskola nem azt jelenti, hogy mindenki azt csinál, amit akar, átgázolva a másikon, másokon, hanem valami egészen mást. Talán azt, hogy a közösen kialakított játékszabályokra építve egymás másságát maximálisan tiszteletben tartva élünk együtt úgy, hogy mindenki számára lehetővé tesszük a széles értelemben vett tanulást, hiszen azért ez az alapvető cél. Sokféleképpen lehet tanulni. Tanulás az is, ha valaki kapcsolatokat tanul meg kialakítani, ha valaki élni tanul meg. De nem választható el ettől a tanulási folyamattól azoknak az ismeretanyagoknak, konkrét tudásnak az elsajátítása, amely nélkül nincs miről gondolkodni, nincs miről beszélni. A Politechnikumnak - meggyőződésem szerint - olyan sokszínű iskolának kell lennie, ahol a tudás - legyen az bárminek a tudása - meghatározó értékű. Az első negyed egy kicsit még mindig arról szólt, hogy nem eléggé értjük egymást, nem ugyanazt gondoljuk egyes fogalmakon, szavakon, folyamatokon. Használjuk a már létező, kimunkált lehetőségeinket arra is, hogy végigbeszéljük a Politechnikum alapértékeit és az azokból következő konkrét programunkat.

Ehhez kívánok mindannyiunknak az elsőnél sikeresebb, tartalmasabb második negyedet.

Barátsággal:

Horn Gábor

TALÁN MÉG TORNATERMÜNK IS LESZ EGYSZER?!

Majd' egy évig tartó tárgyalás-sorozat után végre megoldódott a Közgazdasági Politechnikum épület-gondja. A SZTÁV RT 85 millió forintért eladta iskolánknak a Vendel utca 3. szám alatt található ingatlant. Az adásvételi szerződés aláírására 1992. október 12-én, 16 óra 30 perckor került sor.

Az A épület földszintjén lelkes kis csapat várja izgatottan, hogy végre szólítsák őket. A BORSÓ és a POLIGRÁF tudósítója mellett ott áll a KPTV stábja is ugrásra készen, lesve a pillanatot, hogy megörökítsék azt az utókor számára.

Nyílik az ajtó, a SZTÁV titkárságának ajtaja. Behívnak minket. Kapkodva belépünk. Bent némi készülődés után a SZTÁV RT vezérigazgatója és Pertl Gábor a Politechnikum képviseletében kézjegyükkel látják el a szerződést. Horn Gábor lelkesen lepecsételi az aláírtakat. Ezt követően a SZTÁV RT vezérigazgatója jelképesen átnyújtja az épület alapkövét, majd a kézfogások jelzik: megtörtént a vásárlás.

Tibor fényképezőgépének kattogása közepette pohárköszöntőben méltatja mindkét fél a másik korrektségét. A POLIGRÁF kérdésére a vezérigazgató úr elmondja, hogy alig egy éve kezdték meg a tárgyalásokat, de az eredmény csak szeptember környékén körvonalazódott. Megemlítette még, hogy azért kerül eladásra az épület, mert túl nagy a SZTÁV-nak, és a fenntartása nem gazdaságos számukra.

Megkérdezzük Pertl Gábort, a szerződés másik aláíróját, honnan teremti elő a Politechnikum a szükséges anyagiakat:

- A Fővárosi Önkormányzat 60 millió forinttal támogatja a Politechnikum épületvásárlását. A fennmaradó 25 millió forint nagy részét sikerült idáig megtakarítanunk, úgyhogy az is rendelkezésünkre áll. Azonban likviditási gondokat fog okozni a teljes vételár és az azt terhelő ÁFA azonnali - pontosabban 30 napon belüli - kifizetése.

- Hogyan fog összegyűlni a hiányzó pénz?

- Nagy "kéregető" kampányba fogtunk, megkerestük a Politechnikumot már eddig is támogató vállalatokat, és új támogatókat is kerestünk - és szerencsére találtunk. És persze ezt az akciót be sem szabad fejeznünk, hiszen szeretnénk még a közeljövőben felépíteni tornatermünket.

- Megtudhatnánk erről többet is?

- Előreláthatólag több mint 40 millióba fog kerülni az építkezés. A tervek szerint 20x40 méteres tornacsarnok lesz, amiben egyszerre két osztály is tornázhat. Ha minden jól megy, jövőre már használhatjuk is.

- Mikor vehetjük birtokunkba az egész épületet a SZTÁV-tól?

- A szerződésben az áll, hogy 1993. július 31-ig kell elhagynia a SZTÁV-nak az épületet.

Több mint egy év után végre megoldódott a Politechnikum elhelyezése. Maradunk a Vendel utcában, ott ahova - mint nemrég kiderült, iskolánk szomszédságába - a Corvin egyetem is épül majd. Micsoda kilátások!

Nagy Ákos - Zártosztály -

Fotó: **Tibor**

JEGYZŐKÖNYV

AZ ISKOLATANÁCS 1992. NOVEMBER 12-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak az IT új tagjai:

diákok:

Kiss Gergő Ügyosztály
Aubei Levente KáOsz
Aleva Márta VV
Gerlits András JP
Klein Anikó MP
Adorján Miklós FH
Mányi Gergő V. év

szülők:

Gyönyör Éva Ügyosztály
Balázs Éva VV
Farkas Antalné JP
Klein Jenő MP
Kunné Deák Etelka FH

tanárok:

Fehér Márta
Puskás Aurél
Horn Gábor

a régi tagok közül:

Varkonyi József
Nagy Ákos
Ehleiter Tamás

Napirend:

I. A szociális bizottság felállításáról és működéséről (ld. 6. oldal!) szóló előterjesztés elfogadása

II. Az első negyed tapasztalatai
A pontos vizsgaeredmények hiánya miatt csak az általános benyomásokról esbetett szó. Mányi Gergő (V. év) megdöbbentően magasnak tartja a bukások számát. A diákok elsősorban matematikából és nyelvekből érzik legnagyobbnak a kudarcot. Nagy Ákos matematikából osztott csoportos oktatást javasol. Az IT kéri a szaktanárokat, hogy vizsgálják meg a sikertelenség okát.
A diákok véleménye szerint a bónuszrendszer bevált, segített a beszámolókra való felkészülésben.

III. Az ügyeletes osztály feladatairól (ld. a POLIGRÁF előző számát)
Az anyagot az IT elfogadta azzal a kiegészítéssel, hogy a diákképviselők kidolgozzák majd az ügyeleti munka értékelését. Az értékelésre az ügyeletátadáson kerülne sor. A legjobb ügyeletes osztály vándordíjat kapna.

Az IT következő ülése 1993. január első hetében lesz.
Tervezett napirend: - Az V. év tapasztalatai
- A Szociális bizottság működése
- A Szervezeti és Működési Szabályzat
- Ügyeleti rendszer - a diákok javaslata

Pest, 1992. november 13.

Fehér Márta

SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

Az IT múlt hét kedden döntött egy szociális bizottság felállításáról. Ezúton szeretnénk veletek ismertetni, hogy mi volt a szociális bizottság felállításának célja, és hogy hogyan fog ez az új szervezeti egység működni:

Iskolánk arra törekszik, hogy diákjainak a tanórákon kívül is biztosítson különféle színvonalas szabadidős programokat. Ezeket a többletszolgáltatásokat minden diáknak joga van igénybe venni, és ehhez - ha szükséges - az iskola anyagi segítséget nyújt. (Ilyen előre látható, térítéses szolgáltatás a sítábor, a nyári tábor, az evezős tábor és a külföldi tanulmányutak, de természetesen sok minden más is lehetséges.) Az iskola azoknak az iskolapolgároknak is szeretne segíteni, akiknek az életfeltételeihez szükséges anyagi fedezet nem biztosított.
Az iskola diákjai pályázat benyújtásával kérhetnek kölcsönt, vagy igényelhetnek támogatást. Az ehhez szükséges adatlap a gazdasági irodán bármikor átvehető. A benyújtott pályázatnak tartalmaznia kell:

milyen célból igényli a diák a szociális támogatást,
az igényelt pénzösszeg mértékét,
kölcsön esetén a visszafizetés módját
és a részletes indoklást is.

A kitöltött pályázati adatlapokat valamelyik osztályfőnöknek kell leadni. A pályázat elkészítéséhez segítséget nyújtanak az osztályfőnökök és a gazdasági iroda dolgozói is.

A pályázatokat egy három fős szociális bizottság bírálja el, a bizottság tagjait az IT a tanári munkaközösség javaslata alapján, egy év időtartamra választja. A szociális bizottságnak azért nincsenek diáktagjai, mert fenn áll a veszély, hogy sokan nem szívesen teregetnék ki anyagi hátterüket diáktársaik előtt.

A szociális bizottság frissen választott tagjai:

Jóri János
Kalina Yvette
Molnár Lajos

A pályázatok elbírálásakor a bizottság köteles kikérni az osztályfőnökök véleményét, akik ismerik tanítványaik anyagi helyzetét. A bizottság a pályázatok elbírálásakor csak szociális szempontokat vehet figyelembe.
Pályázat bármilyen fentebb meghatározott céllal benyújtható anélkül, hogy a szociális bizottság külön felhívást tenne közzé, de az ismétlődő többletszolgáltatások esetén (pl. sítábor) a szociális bizottság meghatározza, és nyilvánossá teszi a végső beadási határidőt.

A szociális bizottság a lehető legrövidebb időn belül dönt a pályázatok sorsáról. A döntésről az érintettet külön is értesíteni kell. Az írásos értesítő indoklást is tartalmaz. Az érintett elutasító döntés esetén - ha új szempontok merülnek fel - kérheti ügye újratárgyalását.

A szociális bizottságot az IT évente legalább egyszer beszámoltatja a végzett munkáról. Az IT - indokolt esetben - visszahívhatja a szociális bizottság tagjait.

Kalina Yvette

KEDVES NEM-GÓLYÁK!

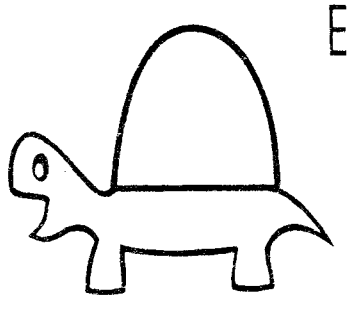

Emlékeztek-é még arra, hogyan lett tavaly a Gólya-bál? Kik rendezték akkor a gólyák báljá t ?

És miből gondoljátok, hogy ennek mindig így kell lennie???!?

Uff

-pg-

FÓRUM? FÓRUM?

I.

Október 22-én az első negyedév utolsó Fórumára került sor a szokott helyen. A jelenlevők száma csökkenő tendenciát mutatott. (Miután többen megtudták, hogy mégsem lesz KPTV-híradó, szedték a sátorfájukat, és hazaballagtak.) Talán ennek is betudható, hogy az eddigi maratoni Fórumokhoz képest ez ultra rövid volt.
Érdemleges dolgok most sem nagyon dőltek el - szokás szerint: kiosztották a YE névadópályázat díjait; Gilisztа bejelentette a DAC-os szavazást; ideiglenes jelölt-állítás történt a Kuratórium diákképviselői helyére. Eközben a nagyközönség számára érdektelen szópárban zajlott (Harin Péter-Horn Gábor kontra Nagy Ákos) a javasolt jelölt komolysága kapcsán. Végül kissé zavarosan kiválasztották a jelöltek közül a Fórum közös jelöltjeit.
Sor került még a kötelező ügyeletátadásra is. Sajnos az ügyeletes osztály - folytatva az ezévi "hagyományt", nem téve pontot az i-re - elfelejtkezett az ügyeleti időszak lezárását jelentő kulturális esemény (buli) megtartásáról. Kár lenne ezt a tavaly oly jól működő rendszert végleg elhanyagolni.

II.

A legutóbbi Fórum (a november 12-i) számomra az eddigi legborzalmasabb volt. (Nem azért, mert én is szerepeltem benne.) Az az információ"áradat", ami elöntött minket, jó esetben is fél gépelt oldal írásban (és akkor még sokat beszéltem mellé is!). Sajnos ez kezd tendencia lenni. A Fórum legszínvonalasabb részének a várva várt KPTV-HÍRADÓt tartom. Talán nem volt szerencsés, hogy a végére tették, mert sokan csak ezért jöttek el az A/25-be, és amíg az érdemi munka folyhatott volna, ők kénytelenek voltak aszisztálni ehhez.
Most már jó lenne kialakítani egy hatékonyabb Fórumot! Azt hiszem, ez elég fontos, ha azt akarjuk, hogy ne haljon el ez a lényeges funkcióval bíró, jó intézmény.

Nagy Ákos - Zártosztály -

SPORTMEZ-EMBLÉMA-PÁLYÁZAT-EREDMÉNY-HIRDETÉS

A különböző fórumokon meghirdetett pályázati felhívásra öt alkotótól érkezett pályamunka. Az első helyezést (a címoldalon jelzett okok miatt) a zsüri (Bágyi László, Bárány Miklós /Ügyosztály/, Jakab Judit, Sándor Dániel /KáOsz/ és Szabó László, a zsüri elnöke) nem adta ki. A második és harmadik díj **Lakos Dánielt** /KáOsz/ illeti meg. (A fent látható tervek az ő művei.) A többi pályázó emblémái a POLIGRÁF különböző oldalain csodálhatók meg. A jutalmakat a zsüri elnöke a legközelebbi Fórumon adja át a győzteseknek.
Ugyanakkor, ugyanott és ugyanőtőle hangzanak majd el a december 4-ig meghosszabbított pályázat módosított feltételei. Annyi már előljáróban elmondható (leírható), hogy bárki pályázhat (tehát nem csak diákok), és az eredményt nyílt szavazással döntik majd el az iskolapolgárok.

Aktív részvételt, jó ötleteket és sok sikert kívánok!

a szerk.

A BANÁN

Kovács József Ipszilon utcai lakos reggel hétkor nem kívánt felkelni. Úgy döntött, hogy ma beteget jelent. Kikapcsolta az ébresztőórát, és hogy újra elaludjon, elmélkedni kezdett. Ez hiba volt, mert hirtelen eszébe villant, hogy már a múlt héten is kétszer beteget jelentett, szóval ez kiesik. Felnyitotta hát a szemét, felült az ágyon, és ránézett az órára. Na, még pont van idő egy röpke reggelire, aztán nyomás az irodába.

Kikecmergett az ágyból, rendbe hozta magát, és kislattyogott fürdőpapucsában a konyhába. Gyorsan eljutott a tudatáig, hogy tegnap elfogyott az utolsó szelet kenyér is, és Kovács József Ipszilon utcai lakos megígérte magának, hogy reggel korán kel, és hoz magának kenyeret.

Kinyitotta a hűtőszekrényt. Totál üres. Álmos fejjel nézett körül a spájzban, hátha talál valami konzervet. A kamra is üres. Helyesebben egy kosárban egy óriási fürt banán volt. Töménytelen mennyiségű banán. Ha jól emlékszik, valami idióta rokon hozta pár napja. Most a banán pont érett volt.

Kovács József Ipszilon utcai lakos unottan letépett egy banánt, és kibontotta. Nem szerette a banánt. De hát reggelizni muszáj. Lassan harapdálta az illatos gyümölcsöt. A banán az gyümölcs? Hát persze hogy az - elmélkedett Kovács József Ipszilon utcai lakos -, de miért nem zöldség? Biztos azért, mert nem zöld. Na, elfogyott a banán.

Egy jól irányzott lövéssel a szemeteskuka mellé dobta a banánhéjat, káromkodott egyet, és berakta a mellélőtt darabot a szemétbe. Felvette a zokniját, a cipőjét. Kint hideg van, ezért kabátot is vett. Éppen indult volna az irodába, amikor meglátta, hogy nyitva hagyta a kamraajtót. Visszament becsukni de, - egy hirtelen ötlettől vezérelve - kivett még egy banánt, hogy majd útközben megeszi. Persze, útközben is eheti, de már most elkezdi, hogy nehogy a villamosig ne fogyjon el. Becsukta a spájzot, és harapdálni kezdte a banánt.

Azonban nem indult el, hanem leült a konyhában a banánnal. Lassan ez a banán is elfogyott. Hogy utálja a banánt! Na persze, reggelizni muszáj! Vajon beletalál a szemetesbe? Beletalált. Nem is olyan rossz ez a banán - gondolta Kovács József Ipszilon utcai lakos, és kiment a kamrába a banános kosárért.

Kivitte a konyhába, és elkezdett enni egy harmadik banánt. Péppé dolgozta az amúgy is pépszerű gyümölcshúst, és a végén kidobta a banánhéjat. Nagyon éhes szokott lenni az irodában, ha nem reggelizik. Muszáj ennie MÉG egy banánt. Lassan kibontott egy újat, és enni kezdte. A felénél volt egy túlérett rész, de azt is behabzsolta gépiesen. Ez a banán mennyei! Vett egy újat és újat és újat. Rengeteg banánt megevett, amikor úgy érezte, hogy elég. Most már tényleg indulni kell.

Kovács József, ön rendszeresen elkésik a munkából! - Ugyan, főnök úr! Én kizárólag tudományos céllal nem jöhettem ma időre. Főnök úr! Felfedeztem a BANÁNT!

Vett egy új banánt. Megette. Hiszen már alig van. Ugyan, József! Csak nem futamodsz meg néhány vacak banán elől?! Dehogy - mondta Kovács József, és ette, ette, ette a banánt. Hihetetlenül csodás gyümölcs, nem is értette, hogy eddig miért nem szerette.

Elmúlt nyolc óra! Nem baj, úgy is beteget jelent, meg aztán itt van a sok-sok banán. Leerőltetett még egyet, és újabb-újabb banánokat falt fel. Teljes extázisba esett, szinte önkívületi állapotban gyűrte le a banánokat.

Negyed kilenc után három perccel aztán a banán elfogyott. Több ezer banánt ehetett meg Kovács József Ipszilon utcai lakos, a világ elhomályosult előtte, és leborult a konyhakőre. Kezében egy sárgásbarna banánhéj, melyet már nem tudott kidobni. Pedig Kovács József nem szerette a banánt.

Sebő Ferenc - KáOsz -

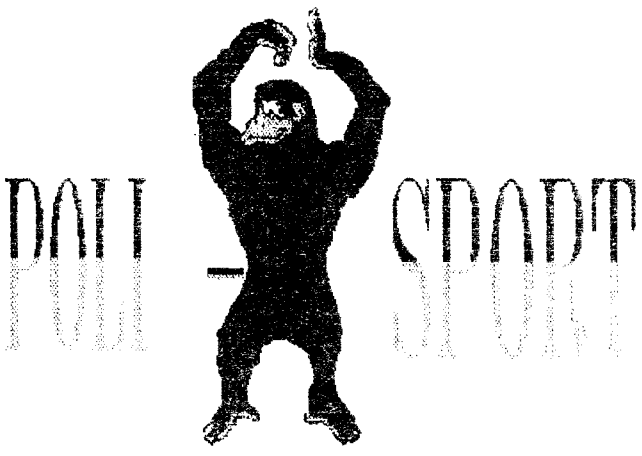

Bálint Dénes - Ügyosztály -

TANULÁSI TAPASZTALATAIM AZ I. NEGYEDÉVBEN

Az első negyedév utolsó kommunikációóráinak egyikén Gallai Zsófi arra volt kíváncsi, kinek milyen meglátásai, gondjai vannak a tanulással, tanítással kapcsolatban. A véleménykutatás "belső használatra" készült, de az egyik válaszoló kérte, hogy vallomása nyilvánosságra kerüljön. Íme!

Milyen - az osztályból fakadó - zavaró körülmények hátráltatják a tanulásod?

csoportmunkák, helyparázsnál felöbleges

Milyen - a tanárból fakadó - zavaró körülmények hátráltatják a tanulásod?

unalmas órát kell tanulni amit ő akar, időigés, nézeteltérés, feleslegés szóngaleés nem adja meg a órákhoz az igazat

Milyen - a tantárgyból fakadó - zavaró körülmények hátráltatják a tanulásod?

unalmas órák, felesleges tudnivalók, sok időigen szó. „mindent bele" a témákba összevissza sáj

Milyen - a módszerekből fakadó - zavaró körülmények hátráltatják a tanulásod? csoportmunka

~~fordulgozása egy témának~~ egy témán feldolg.

Melyik az a három tantárgy, amellyel a legtöbb problémád van? Mit gondolsz, miért?

Művészet, Társadalom, ~~Történet~~

↑ Sok kifejezés van és sok felöbleges dolgot kell megtanulni

↑ Tanár ellenszenv, ez az anyag felesleges témái

Matek ↑ Nem szimpatikus a tanár, és ez az oka, hogy nem szimpatikus, ezért nem tudok adaptálódni, mint ilyet minden matekórán és az összes tantárgyból.

Magyar matek a tanár, ez okból nem lehet megérteni, és ha valamit rosszul csinálok, azt nem lehet kijavítani Hann Péter nem tud tanítani

Melyik az a három tantárgy, amelyekkel a legkevesebb problémád van? Mit gondolsz, miért?

Informatika Kommunikáció

Mi a véleményed a kommunikáció tantárgyról? Mit változtatnál rajta?

Nem kell tanulni, csak megjegyezni keveset. Csoportmunkák nem kellenek, mint jelen tanár magyarázzon, mi meg írjuk

Félsz a vizsgától? Miért? Igen:

Félek, hogy pont akkor nem fog működni jókor elmi. Legjobban a szóbelitől félek mert ha rám nézek és kikoszol. Ezért nem tudtam felelni sorra az áll.

Nem: mert tudom, hogy tudok.

Egyéb hozzáfűznivalód?

Matek: Kérem mutassa meg Hann Péternek Véleményem, hogy Hann Péter nem tud valamit, úgy elmagyarázni, hogy azt mi is értsük.
A tanításnak sok neveltetésbeli okból Ahogy lejön a témából, egyből ott nézi meg, hogy mi az ugyanis-e.
Ha valaki kérdezget, nem arra nincs idő, de ha mi mondunk egy szót is, rögtön ráugrik. Más első óráin használt minket, és nekem más előtt mondta azt, hogy megjegyzi magának. Lehet, hogy ez vagyok a hülye, de ha ez úgy lenne, akkor az egész osztály az lenne.
Hann Péter nem tud tanítani, és pici dolgokon, miccsekben felhagyja a mezőt.

Ui: Szeretném ha ez a beszélgetés bekerülne a Poligráfba.

Pocok

Íme teljesültek a kívánságai, Pocok. Írását Gallai Zsófi megmutatta, és a mű belekerült a POLIGRÁFba.

Nehezen hiszem, hogy ezzel a problémái megoldódtak volna. Persze azt sem értem, hogy mi is igazában a baj. Az, hogy nem szeretem, ha valaki túl sokat lóg az órákról? Az, ha nem szeretem, ha valaki alkalomról alkalomra a sarokba bújva, a táblától elfordulva beszélget? Az, ha szóvá teszem, hogy egy óra 30-dik percében még ki sem nyitotta a füzetét? Lehet, hogy roppant előítéletes alak vagyok, de ha sorozatosan ezeket a jelenségeket tapasztalom valakinél, akkor kialakul bennem egy kép, és úgy tartom helyesnek, hogy ezt el is mondjam. Ez a baj?

Rosszul áll magának az üldözött szerepe. Valótlannak és ízléstelennek vélem a "másoknak bezzeg mindent szabad" elképzelést.

Mindezeken túl illetéktelennek tartom, hogy ítéletet alkosson arról, hogy én hogyan tanítok. Azt gondolom ugyanis, hogy egyedül lehetetlen dolog tanítani, ahhoz tanuló is kell. Maga az elmúlt két hónapban sok mindennel próbálkozott, de a "tanulói" szerepkörrel alig.

Meg kellene próbálnia, és ha utána is vannak problémái, akkor sem kellene ilyen fránya levelezést kiprovokálnia, hanem beszélgetni - talán az sem lehetetlen.

Hann Péter

TÚL AZ ELSŐN...

Na végre... Csakhogy... Túl vagyunk rajta! Túl vagyunk az elsőn. Ezt is letudtuk. Volt, aki félt tőle, volt, aki nem. Volt, aki tanult (sokat), volt, aki nem. Volt, aki megbukott (egyszer legalább), és voltak szerencsésebbek. Egy dologban viszont gazdagabbak lettünk: tapasztalatban (ha tudásban nem is mindenki).
Persze ez csak az elsősöknek szól! Mindenesetre biztos (számomra az), hogy legközelebb többet kéne tanulni. Kéne! De kinek van rá ideje?!
Az az igazság, volt, aki sokat tanult. Azt mondta, kikészült idegileg. Erre valaki más jót röhögött (nem a markába) - meg is bukott. Nem baj, van ez így.
Egyesek szerint egy hét alatt meg lehet tanulni egy negyedévi anyagot - túl sokan próbálták meg. Van azért bíztató dolog is, amit tudok mondani:

Nemsokára itt a **MÁSODIK** (vizsga)!

Marci - Ügyosztály -

ÁLOM

egy Magritte-kép kapcsán

Késő este van, álmos vagyok.
Jó éjszakát!

...Jaj de szép szigetre kerültem! Megyek, meglátogatom a kastélyban lakókat. (Ódamegyek és becsengetek.) Jaj de furcsa szerzet. Mintha hasonlítana az egyik tanáromhoz. Mintha egy boszorkány, egy vén banya lenne. De most már késő, már nem tudok elszaladni. Valami házi feladatot emleget állandóan. De mi közöm nekem ehhez? Már értem, az a baja, hogy nem írtam leckét. Na nem, nekem ez sok. Egy ilyen szép szigeten egy ilyen idegbajos nő, miért nem hagy engem békén? Valamit heves kézmozdulatokkal magyaráz, de mi ez a ricsaj? Valami nincs rendben! Nagyon zúg a tenger. Már értem, megátkozott ez a szemét nő. De miért, én nem ártottam neki? Most azt emlegeti, hogy a szüleimet akarja látni. De miért, nem olyan szép emberek?! Vagy mégis? Ez teljesen begolyózott, azt mondja, hogy miért nincs felszerelésem, de miért nincs, és egyáltalán milyen felszerelésről prédikál nekem?! Na, én húzom a csíkot! (Elindulok a tenger felé.) De mi ez, hol a tenger, és mit keresnek itt a felhők? Ez a dög megemelte az egész szigetet, és most hogy megyek haza? Jönnek a kutyái! Muszáj leugranom. Áááá....

Jó reggelt! Ébresztő!
De furcsát álmodtam.

Herczog Anita - KáOsz -

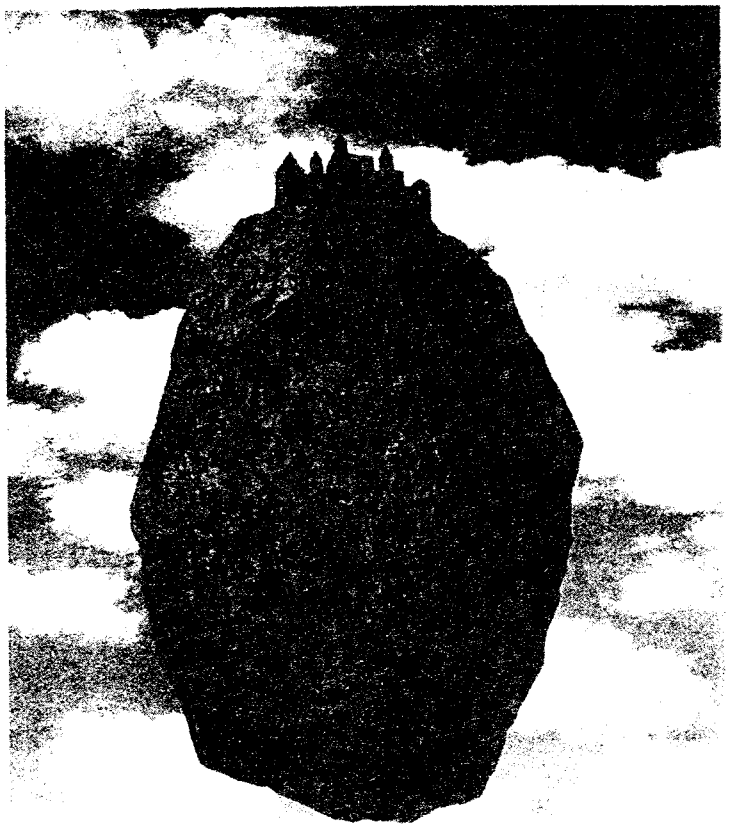

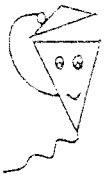

ELSŐ MAGYARORSZÁGI YOUNG ENTERPRISE VÁSÁR!

1992.november 27-én, pénteken délután 17 órától 19 óráig rendezzük meg a Young Enterprise vállalatok első magyarországi termékbemutatóját és nyilvános vásárát a Politechnikum A/25. termében.

A vásáron zsűri értékeli a vállalatokat, az alábbi szempontok szerint:

A vásár legjobb terméke (itt csak a saját előállítású termékeket vizsgálja a zsűri)

A legjobb reklám (a termékek vásáron való kiállítása, a dekoráció, a vállalat egészének megjelenítése)

A legjobb értékesítés (itt szempont az udvarias kiszolgálás, a vevők pontos tájékoztatása, de a termékek eladhatósága és csomagolása is).

A zsűri értékelése beleszámít **"Az év legjobb vállalata"** verseny értékelésébe!

AZ ELSŐ MAGYARORSZÁGI YOUNG ENTERPRISE VÁSÁRRA SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDEN ÉRDEKLŐDŐT, CSALÁDTAGOT, ROKONOKAT, BARÁTOKAT ÉS ÜZLETFELEKET!

REMÉLJÜK, ÖN IS MEGTISZTELI LÁTOGATÁSÁVAL RENDEZVÉNYÜNKET!

ELSŐ MAGYARORSZÁGI YOUNG ENTERPRISE VÁSÁR! ELSŐ MAGYARORSZÁGI YOUNG ENTERPRISE VÁSÁR!

VIZSGA-STATISZTIKÁK

Informatika Osztályátlagok

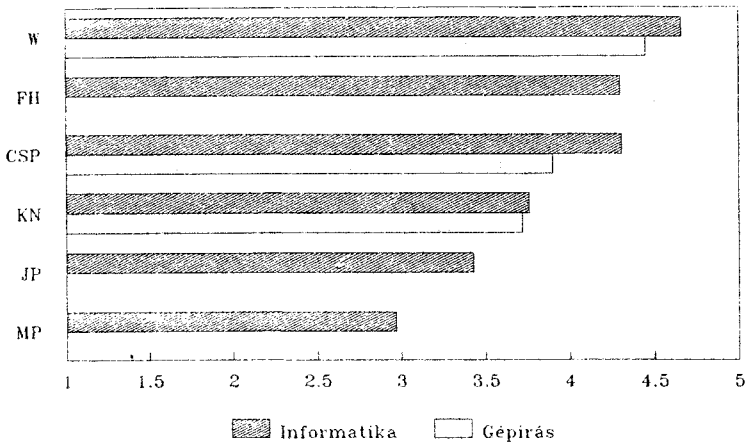

Idegennyelv

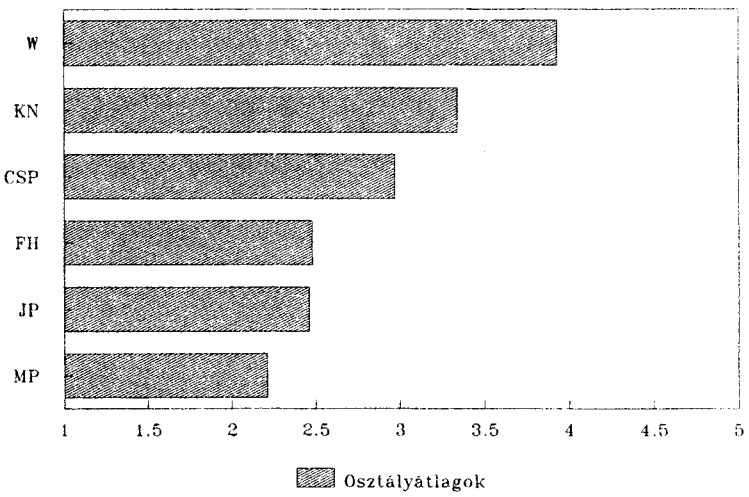

Kommunikáció

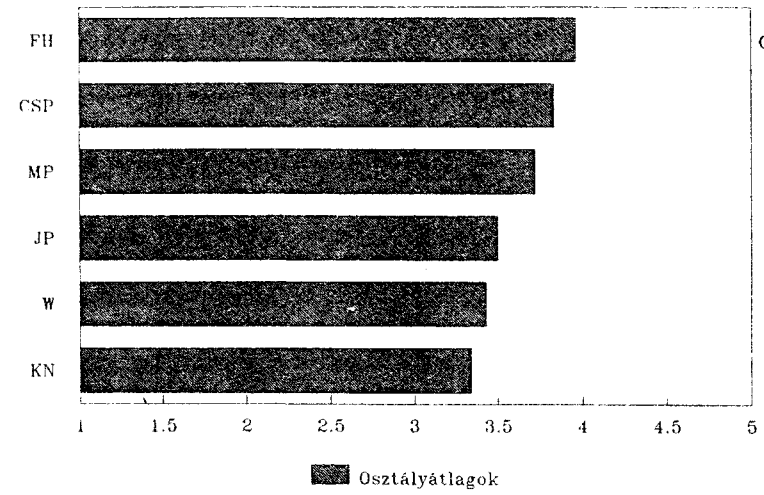

Matematika

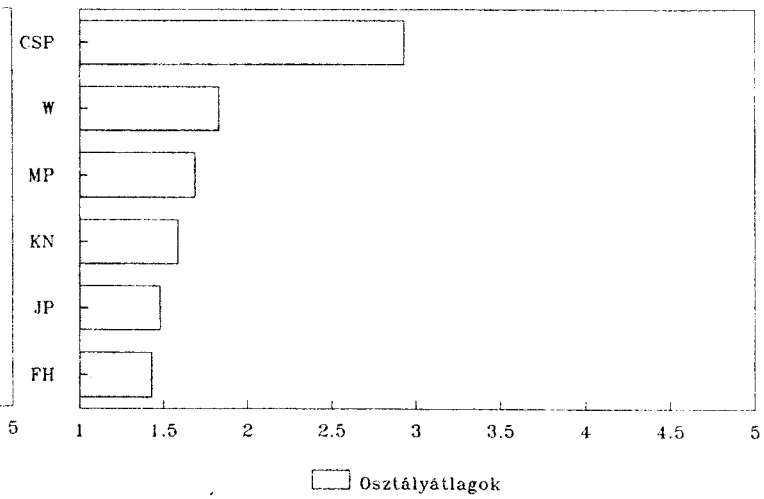

Művészet

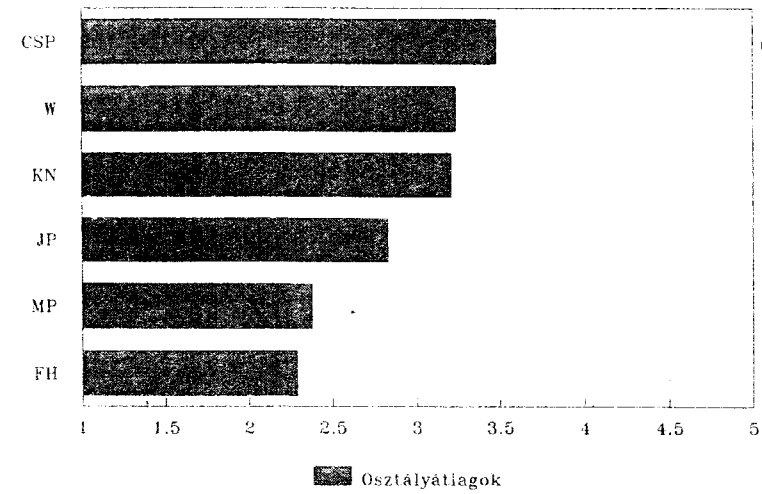

Társadalomismeret

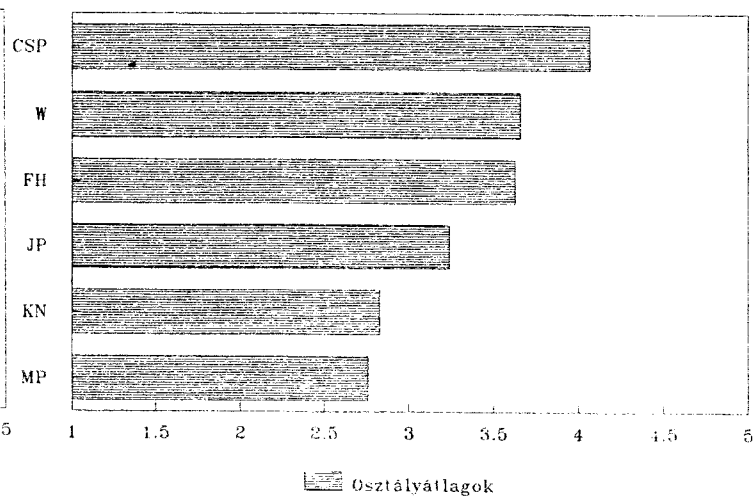

Természetismeret

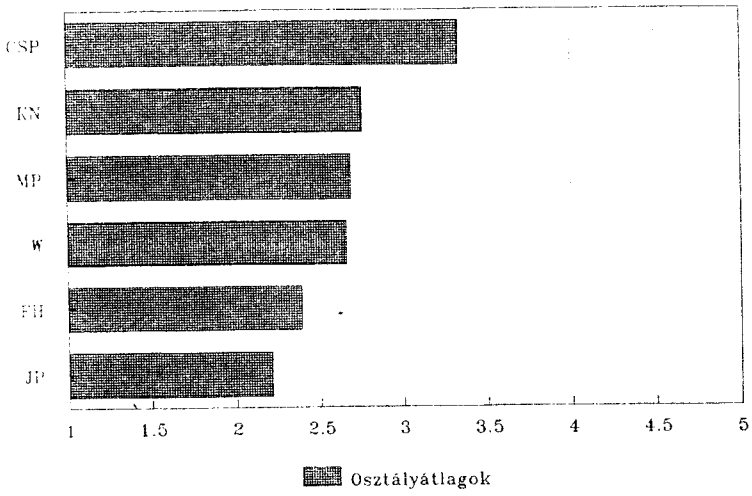

Vizsgatartozások

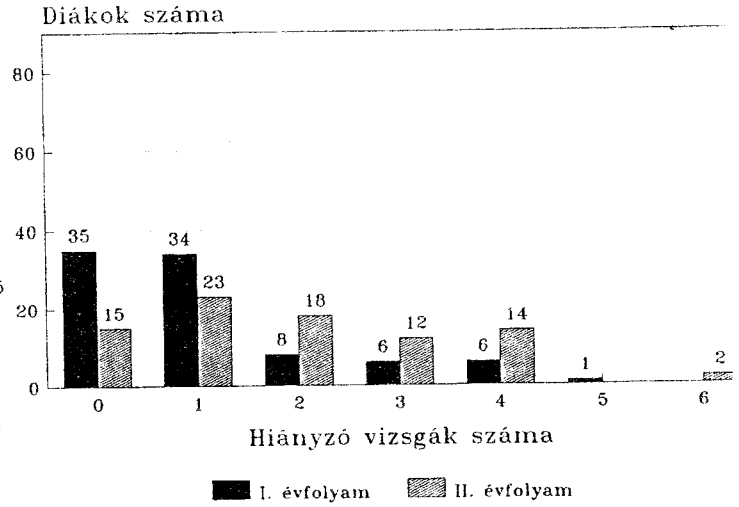

Teljesített – nem teljesített vizsgák I. évfolyam

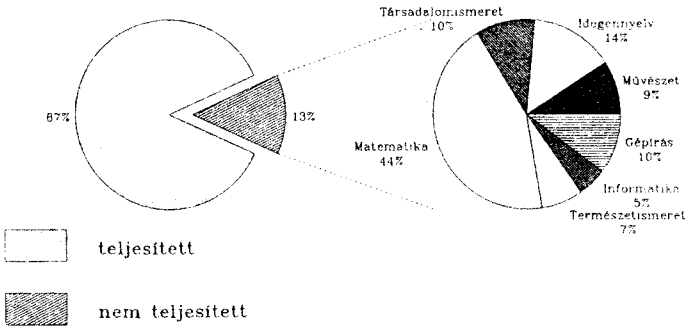

Teljesített – nem teljesített vizsgák II. évfolyam

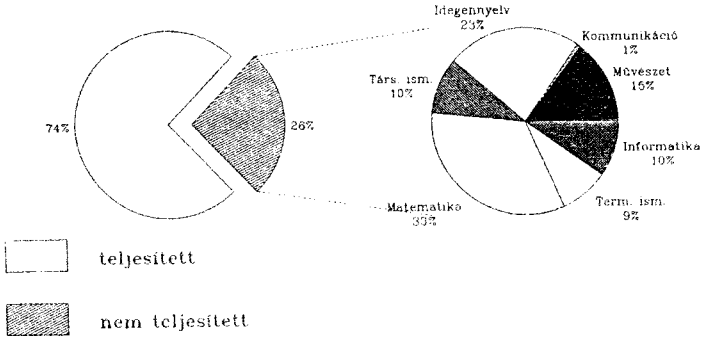

TOP–LISTA

1992–93. tanév I. negyedév

Név	Osztály	Eredmény
Debreceni Klára	CSP	5
Kozári István	CSP	4.875
Sebô Ferenc	CSP	4.625
Orbán Zsuzsanna	W	4.625
Badics Krisztina	KN	4.5
Fehér Szilvia	KN	4.5
Gyurcsák Péter	FH	4.429
Bratina Steven	MP	4.333
Dudás Andrea	CSP	4.333
Herczog Anita	CSP	4.25
Lakos Dániel	CSP	4.25
Hárs Márton	KN	4.25
Récsán Gábor	W	4.25
Uzseka Andrea	W	4.25

Készítette: **Kalina Yvette**

FAGGATÓZÓ

A SIKEREKRŐL ÉS A KUDARCOKRÓL

A KáOsztályban a második negyedév első művészetóráján Pécsi Kata sajátos faggatódzást végzett, mely részben a mélyebb, őszintébb önismeretet, részben a gyümölcsözőbb együttműködést segítheti elő. A válaszokból ítélve a gyerekek többsége komolyan elgondolkodott a feltett kérdésekről, és jó néhányan figyelemre méltó feleleteket adtak. Ezekkel a - helyenként egészen szélsőséges - meglátásokkal ismerkedhettek meg a következő oldalakon. (Talán egyik-másik olvasót még egyéni véleményalkotásra is ösztökélnek a kérdések.)

1. kérdés: Fontos-e neked, hogy sikeres legyél? Sokat számít-e, hogy mások mit gondolnak rólad? Kinek a véleménye mérvadó számodra?

- "A sikerek nagyon fontosak, mert önbizalmat adnak. Szükségem van az elismerésre. Igen számít, hogy mit gondolnak rólam. Akiket becsülök, szeretek, azok véleménye a fontos. Vannak helyzetek, mikor már szabályszerűen görcsölök, hogy az illetőnek pozitív benyomásai legyenek rólam, és ennek általában erőltetettség a vége. Tudom, hogy akik szeretnek, olyannak szeretnek, amilyen vagyok, de amíg nem fogadom el saját magam, ezt nehéz elhinni."

- " Nem fontos túlzottan a siker, ha túl sok van, akkor könnyen túlbecsülöm magam. Nem fontos túlságosan mások véleménye sem. Utálom, ha befolyásolni akarnak."

- "Nagyon fontos, hogy sikeres legyek, mert különben egy pszichológiai gátlás alakul ki bennem. Nem számít túl sokat, de azért kicsit zavar, ha nincsenek jó véleménnyel rólam. ... Főleg saját önző céljaim miatt tanulok, sportolok, hogy én lehessek Magyarországon az egyik leggazdagabb ember."

2. kérdés: Félsz-e, érzel-e feszültséget magadban az iskolában?

- "Soha nem féltem, és remélem nem is fogok félni az iskolában."

- "Néha érzek feszültséget. Félek attól, hogy a többiek hülyének néznek. A rossz jegyektől, a tanárok szigorától nem tartok."

- "Szerencsére a Polban nincs ok arra, hogy ilyen érzéseim legyenek. A társaság nagyon jó, közvetlenek, számíthatok rájuk. A tanárok mind olyan emberek, akiken látszik, hogy nem csupán a havi fizetésükért járnak ide, nincs olyan közöttük, aki terrorizálna."

- " Feszültséget érzek, félek a tanárok gúnyolódásától és attól, hogy osztálytársaim lenéznek."

- "A legnagyobb feszültséget a rossz ebéd és a büdös ivólé váltja ki belőlem. Egyébként miért kellene feszültnek lennem?"

3. kérdés: Hiszel-e abban, hogy valaki lehet egyszerre intelligens és rossz tanuló? Te milyen képességekre adnál "osztályzatokat" embertársaidnak?

- "Szerintem nem a jegyektől függ, hogy valaki intelligens-e. Az iskolai tanórák nem alkalmasak az intelligencia mérésére... Minden embernek vannak jó tulajdonságai, és hogy ezeket kihozza magából, önmagát kell megismernie. Ebben az iskola is segíthet. Én az önismeretet osztályoznám."

- "Az iskola nem értékeli túl a kreativitást, a fantáziát, de persze ez érthető."

4. kérdés: Ha valami nagyon nem érdekel, mégis rákényszerülsz, hogy foglalkozz vele, mi a "túlélési stratégiád"?

- "Az AKARATOM visz rá, hogy foglalkozzam a témával. Én mindenből jó eredményt akarok elérni, még abból is, ami nem érdekel."

5. kérdés: Gyakran előfordul, hogy egy tantárgy érdekel, mégsem sikerül jó eredményt elérned belőle?

- "Ha ez előfordul, azért van, mert túlbecsültem a képességeim."

- "Ritkán történik ilyesmi; akkor a stresszhelyzet miatt van. Túlzottan izgulok, és a gátlásosságom nem engedi, hogy megmutassam, mit tudok."

- "Volt már ilyen eset, akkor a "beskatulyázás" miatt történt."

6. kérdés: Az objektív követelmények híve vagy, vagy fontos számodra, hogy az aktuális teljesítményedet a teljes személyiséged figyelembe vételével mérjék?

- "Nekem nagyon fontos, hogy ne csak az adott teljesítményemet, hanem az egész "énemet" értékeljék... Ha a tanár olyanokat mond, hogy "Tőled többet várok", "Miért nem szeded össze magad?, akkor arra ösztönöz, hogy jobban tanuljak. Tehát egyáltalán nem bánt, inkább segít. Ha engem egy tanár megdicsér, az számomra sikert jelent."

- "Nekem fontos, hogy a tanár véleménye rólam ne számítson be a jegyembe. Utálom, ha a tanárok nyíltan megdicsérnek. Nem érdekel, hogy a tanár mit vár tőlem, csak az, amit magamtól elvárok. Szerintem a tanár legyen közömbös, és csak a meglepően jó eredményeket értékelje."

- "Számomra fontos, hogy a személyiségemet is figyelembe vegyék az értékeléskor. Jobban dolgozom, ha a tanárom jó eredményt vár el tőlem."

- "A tanári dicséret jólesik."

- "Nem szeretem a dicséretet, mert görcsös teljesítménykényszert vált ki belőlem."

- "Sokkal jobb, ha nem "külsősként" értékelnek, hanem nézik a "hátteret" is... A közömbösséget utálom. Nagy szerencse, hogy itt tulajdonképpen minden tanár külön-külön emberekként kezel minket, nem pedig beskatulyáz. Ez nagyon jólesik nekem."

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

az Ifjúsági Demokrata Fórum irodalmi-hírlapírói pályázatot hirdet középiskolások részére.

A pályázat célja: A pályázat alapgondolatát Kossuth Lajos születésének 190. évfordulója adja. Felhívásunkkal Kossuth Lajos hírlapírói tevékenységének kívánunk emléket állítani a jelenleg folyó rendszerváltás közepette úgy, hogy felkeltsük a fiatalok érdeklődését a közélet, az ország politikai, gazdasági, társadalmi átalakítása iránt.

Pályázati feltételek:A pályaműveket a "Milyen Magyarországon szeretnék élni ?" témakörben kell elkészíteni min.5-max. 10 gépelt oldal terjedelemben. Az írások műfaja elbeszélés, riport, karcolat, esszé lehet.
Beküldési határidő 1993. február 1. A pályázatokat a pályázó nevének, korának, lakcímének valamint a középiskola pontos címének megadásával az IDF székházba, 1066. Budapest, Ó u.8-10. szám alá kell küldeni.

Díjazás: Díjátadásra 1993. március 15-én kerül sor.
Fődíjak: I. hely 30.000,-Ft
II. hely 20.000,-Ft
III. hely 10.000,-Ft

Különdíjak: minden pályázó értékes könyvjutalmat kap; a nyertes pályázók iskolái külön díjban részesülnek csakúgy, mint az a középiskola ahonnan a legtöbb pályázat érkezik.

A pályaművek publikálási jogával az IDF rendelkezik.
A pályázatokat neves publicistákból álló zsűri bírálja el.

Bálint Dénes - Ügyosztály

A LÉGY

Állott a levegő. Semmi sem történik. Semmi sem mozdul. Dögunalom. Csönd. Itt mindig csönd van. Az ügyeletes tiszt már órák óta mozdulatlanul ül a székben. Ha az ember ilyen helyen dolgozik hosszú évekig, teljesen lelassul. De még a gondolkodása is. Itt tényleg nem történik semmi.

Egyszer volt nagy felhajtás, amikor többször egymás után majdnem kitört az atomháború. Akkor bezzeg mindenki itt volt. Úgy tele volt zsúfolva ez a pici betonbunker, hogy szinte zsákokban kellett a levegőt behozni.

De legalább az embernek nincs félelemérzete.Ám klausztrofóbiája az van. Ha nincs, lesz. Én nem tudom, hogy miért nem lehetett annak idején nagyobbra építeni ezt az átkozott rakétaindító-silót. Mármint az irányítófülkéjét. Ez ugyanis az USA rakétavédelmi rendszerének az egyik legnagyobb hatósugarú állomása. Innen gyakorlatilag mindent el lehet érni. Főleg az oroszokat. Azért volt a fölhajtás is. Most viszont sehol semmi. Síri csend. Az ügyeletes tiszt tök egyedül van ezen az átkozott állomáson. Ő már régóta itt van. Tökéletes a nyugalom. Csak az az átkozott légy ne lenne. Bár itt még ez is ünnepnapnak számít.

Végre egy élőlény. De azért mégiscsak idegesítő! - duzzog magában a tiszt. Magával van elfoglalva. Az itt dolgozókat az idegösszeroppanás veszélye fenyegeti. Mert ha hirtelen riadó van, sokan úgy megijednek, hogy szinte sokkot kapnak. Képtelenek helyes döntéseket hozni. De ezt az adófizető állampolgárok elől gondosan el kell titkolni.

Egy mezei bunkónak fogalma sincs, hogy mi folyik itt! -dünnyögi magában tovább. Időnként, ha az ember labilis idegállapotban van, könnyen fel tudja önmagát húzni. És ha az ember önmagát idegesíti, könnyen kaphat gyomorfekélyt. Meg idegkimerülést. És a mi tisztünk most éppen elég labi. Úgy öt perc múlva megjelennek homlokán az első izzadságcseppek. Izzad a tenyere is. Idegesen dobol először a szék karfáján, majd a combján.

A légy meg csak zümmög.

Tisztünk nyugtalanul feláll, és az automatához megy egy pohár vízért. Idegesen felhajtja. Pedig nem is szomjas. De valamibe le kell vezetnie a feszültségét.

A légy meg csak zümmög.

Jár két kört az asztal körül, firkál egy papírra, igazgatja sapkáját. Párszor belerúg a szemetesbe, és néhányszor nagyot csap a szék háttámlájára.

A légy még mindig zümmög. Megállás nélkül rója a köröket.

A tiszt szinte érzi, hogy lelki hálózata mindjárt kivágja a biztosítékot. Két mászkálás között rugdossa a széket.

A légy még nem fáradt el.

Szétnéz, miben lehet még kárt tenni. Pásztázza a helyiséget, mindent megnéz. És ekkor figyelme a légy felé fordul.

A légy számára semmi változás nem történt az előző percekhez képest. Ha egyáltalán van időérzéke.

Felgyülemlett feszültségei a légy ellen fordulnak. Pusztításvágyának akar érvény szerezni. Hadat üzen a légynek. És máris elkezdi a fegyverkezési hajszát, ami abban nyilvánul meg, hogy előszedi valahonnan a Piff-Paff-B-t. Vár, majd fúj.

Legyünk mégiscsak érez változásokat, ha nem is tudatosan.

Megváltozott a levegő összetétele. Igazából nem tett benne nagy károkat, csupán lassabban repül úgy harminc másodpercig.

A tiszt, miután észreveszi, hogy semmi változás nem áll be a légy magatartásán, változtat a stratégián. Tekercsét gyűri az asztalon levő tegnapi újságot. Szemében kigyúl a gyilkos tűz, és biztos fölényében gúnyos mosoly ül ki arcára. Becélozza a legyet, megvárja, amíg hatósugarán belülre repül, és lecsap. Nem talál. Ez látszólag nem különösebben izgatja. De mivel egyfolytában mellécsap, kezd kijönni a sodrából. Amikor úgy az ötvenedik suhintás is elzúg a levegőben, és rádöbben, hogy a légy ebben a helyzetben nagyobb előnyben van, sikertelenségétől irtózatos feszültségek szabadulnak fel benne. Belead apait-anyait, meg sem áll a papírtekercs a levegőben. Hihetetlen, hogy a "boszszúvágy" mekkora erőtartalékokat képes megmozgatni az emberben. Ez az ember, aki teljesen elsatnyult fizikailag, képes közel három órán át egyfolytában ugrabugrálni, rohangászni, ami még egy edzett futbalistát is megvisel.

És mind csak egy légy miatt.
Miután belátja, hogy ezt a fordulót elvesztette, teljesen kimerülve rogy le a parancsnoki székbe. Elsősorban pihenés céljából ül le, de valahogy nem pihen. Egyfolytában azon gondolkozik, hogyan pusztíthatná el azt az élőlényt. Zakatol az agya, peregnek gondolatai, jobbnál jobb stratégiákat eszel ki, időnként üveges szemekkel elvigyorodik, mintha már tudná a küzdelem kimenetelét. Közben észre sem veszi, hogy végig görcsben vannak izmai. Húsz perc telhet el így, aztán felpattan.
Csupán annyit érzékel az egészből, hogy előbb még közvetlen életveszélyben volt, most viszont csönd van. De mit is várhatunk egy légytől?
Tisztünk föláll, majd folytatja ott, ahol az előbb abbahagyta. Most csupán két órácskát rohangászik. Nem tudja elviselni annak a tudatát, hogy ő legyen a vesztes. Az indulatok eltorzítják vonásait, félelmetes látványt nyújt. Hatalmasat rúg a szemetesbe, ami zúgva száll a helyiségben, majd az egyik konzoltáblárói pattan vissza. Kis szikrázás, és a csúcstechnika máris kijavítja önmagát.
A légy ösztönösen húz az ellenkező irányba, bár nem ismeri a tüzet, mégis fél tőle. Légy létére azért mégiscsak helytállóan viselkedik.
A tiszt most vár néhány másodpercig, amíg indulatai lecsillapodnak. Majd minden koncentrálóképességét latba vetve fordul "ellenfele ellen.
Legyünk látva a fordulatot, közelebb merészkedik.
Talán a fáradság is vezérelheti, mert már régóta leszállás nélkül repül. A terem közepén talál egy kis irányítópult-szerűséget, és afelé vette irányát. Aránylag egyenes, csupán egy nagy piros félhenger ágaskodik ki belőle árván. Fogalma sincs a légynek a színekről, sem arról, hogy hova is szállt le.
Eszelős mosolyféle villan át a tiszt arcán. Úgy találja, hogy kettejük párbaja másodperceken belül véget ér. A légy ott van előtte mozdulatlanul, mit sem sejtve. Karjával még éppen elérné, ha kinyújtja. Vár egy kicsit, hátha elszáll. De nem száll. Sem el, sem semerre. Egyáltalán nem mozdul.
Felemeli kezét, érzi, hogy izzad - testén már patakokban folyik a verejték. Erősen koncentrál, majd lecsap. Talált.

A légy utolsó emléke az volt, amint támadójának háttal áll az indítógomb tetején. Bár ne tette volna.
Az újságtekercset ott szorongatja kezében, lenyomva vele a központi biztosítórendszert kiiktató közvetlen rakétaindító gombot. Mivel nincs indítórendszer biztosítás nélkül, ezért ennek a gombnak a léte is kérdéses lehetne. De nem az, mert amikor az oroszok (ál)-támadása túl gyors volt, akkor jött fentről a parancs, hogy az összes silót fel kell ilyennel szerelni, a visszaszámlálót pedig csupán tíz másodpercre állítani.
Felvisítanak a riasztószirénák, az indítórendszerek működésbe lépnek, a folyamat ellenben még viszszafordítható lenne. De az Amerikai Egyesült Államok őrmesteri rangjával kitüntetett és arany babérkoszorúval jutalmazott tisztje sokkot kap. Teljesen leblokkol, tehetetlenné válik. Aztán később gyengébb agyvérzést kap, de túléli, kicsit liheg, de amikor a gépi hang arról tájékoztatja, hogy az első rakétakötelék Moszkva és Szentpétervár között csapódik be, és erre az összes orosz atomrakétát elküldik viszonzásképpen az USA irányába, szívgörcsöt kap. Nem igazán éli túl a megrázkódtatásokat, de nincs is rá szüksége...

Egy éppen arra cirkáló UFO (vagy nevezzük, aminek akarjuk) a következő jelentést tette: "C-100-as galaxis, tengely mentén Sírius fele öt fok, a B-23 547-es csillag harmadik bolygóján a nemrég regisztrált civilizáció megsemmisült. Feltehetőleg atomkatasztrófa, az indok tisztázatlan. Vége."

Szmöre - VV -

Hárstai Krisztián - Ügyosztály -

POLIS-SASOK

TEHETSÉGEK A POLITECHNIKUMBAN

Még mielőtt minden diák és tanár olvasóm magára venné a fenti állítást, sietve kijelentem: az alábbiakban csupán e téma néhány általános kérdésével kívánok foglalkozni, ezért a valós személyekkel való bármi egyezés pusztán a véletlen műve. Mondandómat vitaindítónak is szánom, remélve, hogy mások - esetleg a szülők - véleményét is közölhetjük.

A Politechnikum tanárait régóta foglalkoztatja az a kérdés, hogy vajon jól gazdálkodunk-e az iskolánkba kerülő gyerekek tehetségével, megteszünk-e mindent a kiemelkedő tehetségek fejlődése, megtartása érdekében? Vagy másképpen fogalmazva: milyen eszközeink, lehetőségeink vannak a Politechnikumban a tehetséges diákokkal való kiemelt foglalkozásra?

A tehetség és a kiemelkedő tehetség fogalmak bizonytalan használata arra utal, hogy bár mögöttük eltérő pedagógiai tartalmak vannak, elhatárolásuk mégis bizonytalan. A tehetség valamely fajtájával, irányával majd' minden ember rendelkezik, de az egy területen megnyilvánuló, vagy az általánosan jelentkező igen nagy többletteljesítmény, a kiemelkedő tehetség már sokkal ritkább. Nyilvánvaló, hogy az előbbi már csak számarányánál fogva is jelentősebb, több gyereket érint. Ugyanakkor egy jó színvonalon működő oktatási rendszer, iskola képes igényeik kielégítésére, fejlődésük biztosítására. A kiemelkedő tehetségek azonban nehezen fejleszthetők a hagyományos iskola módszereivel.

Mindenfajta tehetség legalábbis két összetevőből áll. Az egyik része az a szellemi vagy fizikai adottság, "képességcsomag", ami a többletteljesítményre képessé tesz, míg a másik az ennek érvényesítésére való alkalmasság. Ma már számtalan példából nyilvánvaló, hogy a mégoly csekély tehetség is sokszorosára "hízlalható" megfelelő módszerek és főleg kitartó munka segítségével. De ennek ellenkezőjére, nyilvánvaló tehetségek elkallódására is mindenki tudna néhány esetet említeni. Nehéz lenne megállapítani, hogy ez utóbbiak hátterében a tehetség melyik oldalának kudarca áll, de bizton állítható, hogy sikert csak mindkét tényező egyidejű fejlesztésével érhetünk el.

A Politechnikum pedagógiai hitvallása, a személyiség tisztelete, a másság elismerése, valamint az önállóság, döntésképesség fejlesztésének igénye megkönnyíti a tehetség szubjektív oldalának, az önérvényesítés képességének kifejlődését. Ebben a légkörben a kevesebb is többnek látszhat, magabiztosabbá válhat. A klasszikus iskolák szélsőségeket lemetsző és a középszert kiemelő "darálóját" sem működtetjük.

Nem egyértelműen megnyugtató ugyanakkor a tehetség objektív oldalának, az ismereteknek és készségeknek a fejlesztése. Itt jegyzem meg, hogy e témakörben saját házam táján illik söprögetni, vagyis a természettudományokban tehetséges gyerekekkel kell foglalkoznom. Az első kérdés mindjárt az, hogy fel kell-e vállalni a Közgazdasági Politechnikumnak mint alapvetően humán iskolának ezt a feladatot? Válaszom kitalálható, de jobb ha meg is indoklom. Hivatkozhatnék a korszerű általános műveltségre, amely egyre inkább elmozdul a tudományok és a technika felé, de a tehetségek esete ezen túlmutat. A jelenlegi általános iskola ugyanis ezen a téren eléggé túlképez, méghozzá a szóban forgó esetekben általában sikeresen. A probléma akkor jelentkezik, ha a középiskola nem ad további ingereket az adott területen, például azért, mert a felzárkóztatás kényszerével, a fontolva haladók tömegével küzd. Önmagában még ez sem jelentene gondot, ha nem párosulna a beiskolázás mai jellegzetességével, hogy a honi közoktatás repedező ősmasszívumán felbukkanó Politechnikumot óvatlan diákok ezrei rohanják meg. Közülük a munka könnyebbik felét megfogni igyekvő tanárok a legintelligensebbeket válogatják ki, sok kiemelkedő tehetséget hálóba ejtve, "egy csónakba" emelve. A felelősség terhe innen egyértelműen a pedagógusra és az oktatóra nehezedik.

A Politechnikum természetismeret tantárgyblokkja némiképp "állórajttal" indult a többi, már mozgásban lévő, "repülőrajtot" vett tantárgyhoz képest. Később az is kiderült, hogy eleinte nem is a cél felé futottunk. Ma pedig talán a kifáradás jelei mutatkoznak, amit friss erők bedobásával talán enyhíthetünk.

És a tehetségek? Azok MÉG vannak!

Hogy meg is maradjanak, esetleg továbbfejlődjenek, ahhoz csak néhány dolog szükséges. Olyan magától értetődőeket, mint a színvonalas tananyag és az érdekes tanóra, le sem írok. Hisz a tehetséggondozás csak ezután kezdődhet. A kulcsa pedig az, hogy sikerül-e a természetet testközelbe emelni, tapasztalatokon keresztül bemutatni a diákoknak. A tehetséges gyerek mindenekelőtt kíváncsi, ugyanakkor kételkedő is. A saját maga által feltett kérdésekre maga igyekszik választ találni, nem fogyasztja a

"gondolatkonzerveket". Nem kis türelem kell mindezt tanárként kivárni, és nem kevés találékonyság szükségeltetik az efféle munka feltételeinek biztosításához. A jó munkához pedig három dolog kell: idő, idő és utolszor is idő! Márpedig jelenleg a Politechnikumban a természettudományokra ebből nem túl bőségesen jut. Azt a keveset is tanórának nevezik, ennek pedig az a rákfenéje, hogy a tervezett anyagot adott időre lehetőleg mindenkinek meg kell tanítani. És máris itt a tanár és a tehetséges diák között feszülő ellentét, azaz hogy mindkettő mást akar: a tanár (görcsösen...) tanítani, a diák pedig (játszva...) tanulni. Damoklesz kardját pedig esetünkben vizsgakötelességnek nevezik. Az ennek való megfelelés a tehetségeknek könnyű, másoknak fáradtságos, sokakat pedig kevéssé érdekel. Persze mindegyik csoport ott van az órákon. Hogy ki húzza a rövidebbet (és hogy hány "rövid" van), az szinte csak választás kérdése.

A jelenlegi helyzetben az elmondottakon túl még egy ajánlat tehető, bár ez - figyelembe véve a gyerekek terhelését - némiképp tisztességtelen: külön foglalkozásokat, szakköröket kell igénybe venni! Szerencsés az a gyerek, aki felismeri a tehetségének megfelelő szakkört, és részt is tud venni rajta. Szerencsétlen az, aki fel sem ismeri, vagy az nem elégíti ki az igényeit, esetleg valami okból nem tud részt venni. Már a jelenlegi Poli kínálat is számos tehetséges gyereknek biztosítja az önfejlesztő játszóteret. A kisebb létszám, a kötetlenebb témaválasztás és a formai szabadság nagyobb tanári figyelemmel párosulva alkalmas lehet a tehetségek gondozására.

Még mielőtt szakköri reklámtevékenységet fejtenék ki, gyorsan be is fejezem mondandómat, látva, hogy a tömörítésben én nem vagyok tehetséges.

Ha Te, Ön, Tisztelt Olvasó tehetséget érzel, érez a tehetségedről, tehetségeinkről írni, a Poligráf ezt gondozni fogja, legalábbis közreadja. Nosza!

Veres Gábor

Lányi Nóra - KáOsz -

HIRDETÉS

Te tudsz olvasni?
Én nem, én csak írni tudok,
Nem tudom, mit írok le.
Nem tudom elolvasni.
Sok lapot megtöltöttem már,
És nem tudom, hogy mivel vannak tele.
Kérlek, ha tudsz olvasni,
Jelentkezz!
Címem:
Analfabéták utcája 123.
Lépcsőház, Folyosó,
13. emelet 9. szám.
Ha nem tudod, hova kell jönni,
Kérdezz meg valakit,
De vigyázz,
Tudjon olvasni!

Jelige: Nekem senki nem ír olvashatóan.

Funk Ádám

AJÁNLÓ OLDALAK

Az **AJÁNLÓ OLDALAK** állandó rovat szeretne lenni a jövőben a POLIGRÁF hasábjain. A szándék röviden annyi, hogy ha találkoztok valamilyen figyelemre méltó könyvvel, filmmel, zenével, előadással, kiállítással, és nem fukarkodtok az élményeitekkel, hanem szívesen megosztanátok érdeklődő, kultúrszomjas felebarátaitokkal, a POLIGRÁF garantáltan helyet biztosít ezeknek a véleményeknek (is). Az alábbiakban ilyen jellegű írások olvashatók.

A HÚSVÁGÓ HÍDVERŐ

A címbeli alliteráció folyópartokat összekötő alkalmatosságokat készítő és mellesleg sertéscombokat hasogató szereplőkkel teli horrorsztorit sejtet. Erről persze szó sincs: egyszerűen kikölcsönöztem e kifejezést a pécsi KISPÁL ÉS A BORZ nevű társulat szövegtárából. A húsvágó hídverő persze nem kevésbé BORZalmas, mint mondjuk a "malac ábrák a fejem falán", vagy az "idegen, mondd meg hatfejű apádnak", esetleg a "padlón vernek utolsót halaim, aranyhalaim", vagy netán a "becsöngettem, nem jöttél ki, felrúgtam a kukát" sorok. Szóval ilyen és ehhez hasonló gondolatokat költ és zenél a trióformáció tíz húrra és dobokra.

A BORZról ugye tudni kell, hogy föld alatti üregben lakó, kisebb kutya nagyságú, hegyes orrú, hosszú, sörtés szőrű éjjeli állat. Latinul: meles meles. KISPÁL András pedig az alternatív együttes felerészbeni névadója és a zenekar gitárosa. KISPÁLék 1987-es megalakulásakor szóba sem jöhetett olyan zenekarnév, amely valamilyen formában is emlékeztet a rockzenére. A meles melesről pedig a legnagyobb jóindulattal sem mondható el, hogy a rockmuzsikát idézi. (A rosszmájúak szerint ugyanez a zenéjükről is elmondható.)

A BORZmuzsika konvencionális gitárzenéből építkezik, és az ősibb rockzene hagyományain alapul. Többféle zenét játszottak, hallgattak és eldobtak, míg végül maradt ez a KISPÁLos BORZ-íz, ami valószínű, hogy tetszik nekik. És persze nekem is, de nagyon. Annál is inkább, mert a KISPÁL és a BORZ amolyan alternatív slágerzenével hódít, dallamaik többsége valósággal bemászik a fülbe.

Apropó alternatív! Ezzel a jelzővel egy kicsit óvatosan kellene bánni, mert manapság már rosszízű rágóguminak vélnek mindent, ami nem alternatív. Sok, magát alternatívnak nevező együttes szemléletével nem vagyok kibékülve. Ha ma egy fiatal zenekar rendhagyó akar lenni, azt mondja magáról, hogy alternatív... KISPÁLék viszont befutott alter-együttesnek számítanak, Pécsett KISPÁL és a BORZ-jelenségről beszélnek, bár többen mégiscsak rétegzeneként könyvelik el produkcióikat. Ez a réteg azonban egyre szélesebb, hiszen nem maradtak meg a pécsi BORZ-odúban: járatokat vágtak maguknak a főváros felé. Ismerik és elfogadják az Éneklő Borzokat.

Most pedig elmondok egy részletet Akutagava Runosuke: Az éneklő borz-ából:

"A Nikousoki, vagyis a Japán Krónikák szerint Szuikó császárnő uralkodása 35. esztendejének második havában Micsinokuban történt, hogy egy borz első ízben emberi formát öltött magára. Igaz, hogy az egyik krónikamásoló változatában az emberi formát öltött borz helyett olyan borz szerepel, amelyet embernek néztek, de mindkét másolat megemlíti, hogy a borz énekelt. Valószínűnek látszik, hogy akár emberi formát öltött, akár embernek nézték, az éneklése olyan volt, mint a közönséges halandóké."

Kovi - VV -

RAPÜLŐK

Geszti Péter két régi zenészbarátjával, Berkes Gáborral és Szentmihályi Gáborral együttest hozott össze egy lemez megvalósítására.

A Magneoton kiadásában megjelent album igazi dili. A dalokat "belengi a szleng". Rap zenét játszanak, amely arra hivatott, hogy fülünkbe ragadva közöljön mindenféle jó szövegeket. Például:

"S a fele meló sem olyan felemelő,
Mint a Bahama-szigeteken egy fekete nő..."

A sok vidám, bolondos hangulatú dal között találhatunk, hallhatunk egy romantikus tartalmú számot. Egy Petőfi-idézettel kezdődik ("Még nyílnak a völgyben a kerti virágok..."), majd ezt felváltja a saját stílusú szöveg. /Mintha a későbbiekben sem önálló versszorokat énekelnének a Rapülők! - a szerk./

Nem egy korosztályhoz szólnak, hanem mindenféle korú és szellemiségű emberekhez.

Ez a zene szórakoztató funkciót tölt be. Ezt bizonyítják a hétköznapi szürkeséget feloldó, (inkább) komolytalan témájú sorok.

Ezek után befejezésül csak annyit:

Ez a szöveg nem jött volna létre
ha nincs a RAPÜLŐK.

Rácz Kriszta - VV -

JEAN-PAUL SARTRE: AZ UNDOR

A könyv naplószerűen íródott: A. Roquentin hétköznapjait mutatja be, aki egy megriadt, űzött kispolgár. Az író az ő életével és kiút-keresésével ismertet meg bennünket, és azzal a rettenetes következtetéssel is, hogy a főhős számára minden út bezárult, nem menekülhet ebből a világból.
A. Roquentin egyik próbálkozása léte igazolására a falujában egykor élt Bollebon márki életrajzának megírása, de kudarcba fullad ez a terv. Megundorodik saját életétől, egyetlen dolog feledteti csak undorát, egy régi ragtime-dallam. Ebben a dalban találja meg azt, ami legyőzheti az időt, és eltávolodhat a léttől. A görcsös ragaszkodást a valósághoz a hős kétségbeesése szüli, hogy esetleg egyénisé-gével kell fizetnie a létért, és ez kiváltja belőle a legmélyebb iszonyt az iránt a világ iránt, amelyben elvész az emberek egyéni jellege. Úgy gondolja, ebben a világban még meghalni sem érdemes, ezért veti el az öngyilkosság gondolatát.
A helyszín egy hétköznapi közhelyekkel teli falu, Bouville. Ebben a faluban nemcsak a szavak, hanem a gondolatok és a tettek is közhelyek. "Az emberek közhelyeket mondanak, nincs emberi szavuk, mert nincs bennük emberi."

Becsülöm az írót azért a képességéért, amivel be tudta mutatni a legbonyolultabb emberi gondolatokat, érzelmeket, ösztönöket.

MSE - VV -

ÖRDÖNGŐSEK

1986-ban alakult meg az AFTER CRYING együttes, melynek tagjai: Vedres Csaba (zongora), Egervári Gábor (fuvola) és Pejtsik Péter (cselló). Több év úgy telt el életükben, hogy az együttes ahol tudott, koncertezett, de zenéjükre nemigen figyeltek föl. A koncerteken kialakult egy állandó társaság, akik idővel barátaikat és szeretteiket is beszervezték. (Az AFTER CRYING állandó fellépési helyszíne a Fővárosi Művelődési Ház /Fehérvári út 47./).
Hogy milyen stílusú zenét játszanak, nehéz lenne behatárolni: egyéni hangzásaikban a komolyzenei elemek keverednek a vadító rock-kal és a jazz-zel.
Első hanghordozójuk 1989-ben jelent meg Overground Music címmel, melyen 11 hangszer szólalt meg. A gyönyörű többszólamú - virtuóz zongora- és csellószólókkal gazdagított - zenét még kevesen ismerik. A második lemezük most került a boltokba. Címe: Megalázottak és megszomorítottak. Valódi programzene, kevés szöveg, sok dallam, csellószólók, improvizációk tömkelege jellemzi. Ezt - a bibliai témát feldolgozó - muzsikát már négyen készítették és szólaltatták meg: Vedres Csaba (zongora, szintetizátor, ének, fütty), Pejtsik Péter (cselló, szintetizátor, ének fütty), Winkler Balázs (trombita, basszusszintetizátor, ének, fütty), Gacs László (dob, ütők, ének, fütty) és még más kiegészítő hangszerek. Erről a lemezről hiányoznak a Vedres-szólók, de Pejtsik olyan hangzásokat tud előcsalogatni csellójából, hogy megszégyenít minden nagy jazz-bőgőst.
Ajánlom mindenkinek ezeket a lemezeket, és az élő koncerteket is, melyek legközelebb november 21-én az Egyetemi Színpadon és november 28-án pedig az FMH-ban lesznek.

Bucsi -VV -

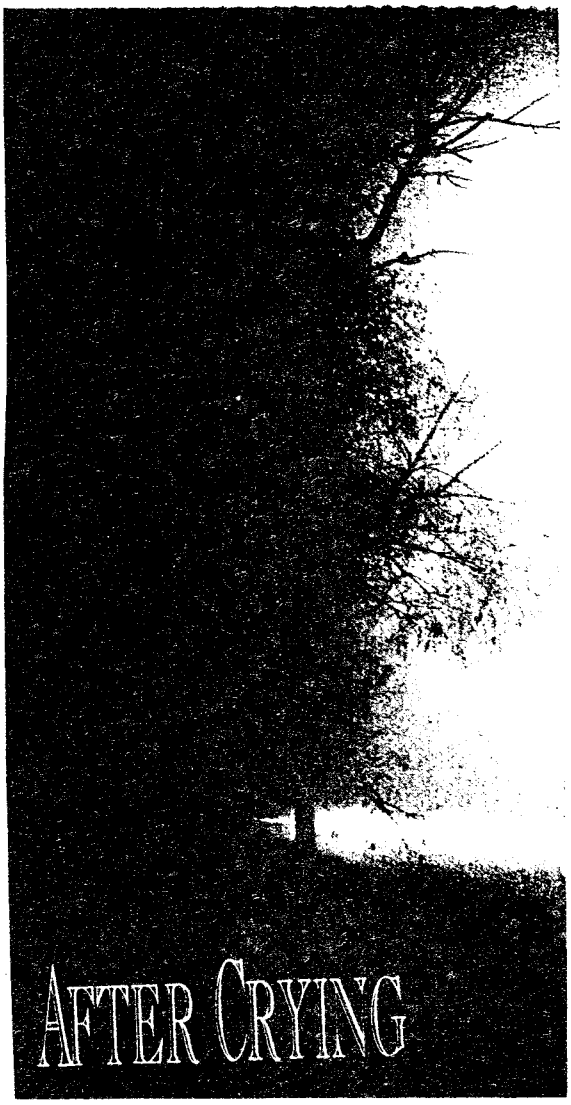

MIKOR A ZENÉNEK VÉGE

James Douglas Morrison:

When the music's over

Ha elhal a dal
oltsd el a fényt...
a zene örök jó barát
táncolj ha mersz a tűzön át
a zene örök jó barát
míg a vég tör át
Töröld a nevem a feltámadók névsorából
a börtön kapjon néhányat a névkártyámból
barátaim vannak ott
A tükörben az arc nem fél
az ablakban a lány még kér
baráti tor a lány kiált
odakint csak rám várt
Míg elmerülök
a nagy álomba
fülembe zúgjon
a pille sikolya
Unom már hogy kódorgunk
és csak várunk
arccal a földre borulunk
Szelíd hang jut el hozzám
hol túl közel
hol messze jár
nagyon csendben
nagyon halkan
kiált rám:
Mit tettetek a földdel
mit tettetek szűz nővérünkkel?
Kifosztva és megátkozva
leteperve s eltiporva
késekkel hasogatva
a hajnali fényben
szögesdróttal megkötözték
s megbecstelenítették
Egy szelíd hang jut el hozzám
földön a fülem, jön egy hullám
a világot ide
de rögtön
Ha elhal a dal
oltsd el a fényt...
a zene örök jó barát
táncolj ha mersz a tűzön át
a zene örök jó barát
míg a vég tör át"

James Douglas Morrisonnak ez a verse nagyszerűen leírja a 60-as évek Amerikáját: a szeretet feltörő szükségleteit, a szabadságért harcolókat, a hippiket, a kábítószer- és szexorgiák világát.

A 60-as években az emberek között fontos közvetítő eszköz volt a zene. Akkoriban volt csúcspontján a rock. Sokaknak ez volt a minden, a világ. Rájuk céloz a költő az első sorokban:

Ha elhal a dal,
oltsd el a fényt...

Ha nincs zene, ha meghal, megáll az élet is, megszűnik az életet adó fény. Nem érdemes nélküle élni:

A zene örök jó barát,
táncolj, ha mersz, a tűzön át,
a zene örök jó barát,
míg a vég tör át

Ezek a gondolatok továbbfűzik a fonalat, a zene képes arra, hogy erőt adjon. Elűzi a halálfélelmet, mert hatalmasabb a halálnál - örök.

A másik általános jelenség ebben az időben a hatalom elleni lázadás, a teljes anarchiára való törekvés volt. Morrison is egyike volt a nagy lázadóknak, pontosabban azoknak, akik vállalták saját énjüket, még akkor is, ha a társadalom kivetettjei, törvényen kívüliek lettek. Ez a "nem érdekel semmi, én én vagyok"-érzés tükröződik a következő sorokban:

Töröld a nevem a feltámadók névsorából
a börtön kapjon néhányat a névkártyámból
barátaim vannak ott.

Tudta, hogy az ő és a hozzá hasonlók viselkedését a törvény elítéli, de nem is vágyott arra, hogy elfogadja, inkább vállalta a "száműzetést", mint egyénisége megsemmisülését.

A víziók, melyek a kábítószer-orgiákon jöttek elő, az álom szépségét sugallják. Jim a másik oldalról nézi a dolgot. A csodás álom utáni kijózanodás a valóság realitásként való érzékelésének képtelensége. Az álomban a kábítószer hatására elért biztonságérzésről, a józanodástól való félelemről, a hozzá fűződő szorongásról így ír:

A tükörben az arc nem fél
az ablakban a lány még kér
baráti tor a lány kiált
odakint csak rám várt

A kábítószeres mámorban egy lepke is szörnyetegnek tűnhet, különösen ha halálfejes. Sikolya az utolsó figyelmeztetés: lesz olyan álom, amelynek soha nem lesz vége, és ez a Halál. Erről a dologról csak azoknak lehet fogalma, akik már megtapasztalták az élet és halál közti lebegést, átélték a klinikai halál állapotát. Erről szól a következő kép is:

Míg elmerülök a nagy álomba
fülembe zúgjon a pille sikolya.

Jellemző a 60-as évek hippijeire az indián, az indiai és más misztikus kultúrák iránti érdeklődés. Jimet is vonzotta az indián kultúra, hiszen életét súlyosan befolyásoló gyermekkori élménye, hogy látott egy felborult, indiánokat szállító furgont, körülötte haldokló indiánokkal. Úgy gondolta, hogy ott szállt bele egy indián lelke, ami aztán egész életén végigkísérte. Ennek köszönhetőek a verseiben állandóan visszatérő indián motívumok. Itt például:

Unom már hogy kódorgunk
és csak várunk
arccal a földre borulunk
Szelíd hang jut el hozzám
hol túl közel
hol messze jár
nagyon csendben
nagyon halkan
kiált rám

Az indiánok kémlelik az ellenség közeledését, a harci zajokat, az árulkodó jeleket. Ez a zaj a 60-as évek sokasodó tüntetőinek a zaja. Az egyik ilyen tüntetés az Amerikai Egyesült Államok Hadügyminisztériuma előtt tört ki:

Mit tettetek a földdel
mit tettetek szűz nővérünkkel?
Kifosztva és megátkozva
leteperve s eltiporva
késekkel hasogatva
a hajnali fényben
szögesdróttal megkötözték
s megbecstelenítették

Ebben a néhány sorban szinte mindent elmond az akkori tüntetésekről. Itt elsősorban az atombomba, a háború ellen, a "hajnali fény" ellen tiltakozik. Ebben az atombomba-korban aljasul bántak a tüntetőkkel, főleg a lányokkal. Ezt szemlélteti a föld szűznek titulálása és megbecstelenítése is.
Jim saját koncertjein is tapasztalta, hogy a rendőrök egy-egy tüntetés, balhé szétverésekor teljesen "törvényesen" kiélhették ösztöneiket a lányokon.

Egy szelíd hang jut el hozzám
földön a fülem, jön egy hullám
a világot ide
de rögtön

Talán ezek azok a sorok, amelyeket Jim költészetében a legtöbbször értelmeztek félre. Ennek alapján kiáltották ki diákvezérnek, pedig soha nem volt az, soha nem akarta szétzúzni a fennálló rendet, csak éppen nem volt hajlandó semmiféle hatalomnak alávetni magát, ami nem ugyanaz.

Nem voltak kapcsolatai a kor nagy lázadóival, bár rokonszenvezett velük. De nem hitt sem bennük, sem az eszközeikben. Jim nem ilyen irányú dolgokra gondolt, amikor kimondta az ominózus mondatot:

"Ide a világot, de rögtön."

Valószínű arra gondolt, hogy neki és bárki másnak egyetlen kiút, ha beszív magába minden értéket, amit a világ kínál, eldobja gátlásait, és megvalósítja önmaga szabadságát. Csak így lehet övé a világ.

Jim Morrison költészete nem leírható, pontosabban nem volt leírható. Szabadon költött, voltak koncertek, ahol elvett, volt, ahol hozzátett egy-egy művéhez, így a When the music's over-hez is.

"Perzsa éj! Lásd a fényt!
Ments meg, Jézus! Ments meg!"

A 60-as években a szeretethiány közepette egyre többször került elő Jézus. Ez a dühvel teli fohász jól jellemzi az akkori erőszakos szeretni vágyást, a hitet a szeretetben. Csak az a fohász lehet ilyen dühös, amiről tudjuk, soha nem talál meghallgatásra.

A vers végén ismét visszatér a kezdő motívum, a tűztánc a végső harc előtt, mely a véget hozza magával. De ez már egészen más, mint a kezdet. Annyi jajkiáltás, kínzó realitás után jobban fáj, ha "elhal a dal".

Remélem a bemutatott verssel érzékeltetni tudtam James Douglas Morrison költői és emberi nagyságát, és el tudtam oszlatni azt az - egyesekben élő - képet, hogy egy piás, narkós őrült volt.

(Segítségül Göbölyös N. László: Jim Morrison az ajtókon innen és túl című könyvét használtam.)

Gulyás MSE - VV -

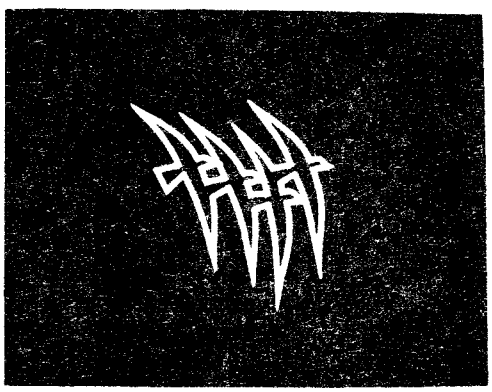

ARANYKÖPÉSEK

A második évfolyamosok a görög mitológiából szerzett ismereteikkel jeleskedtek a vizsgán. Némelyek új motívumokra leltek a készülés során, és ezekről az újdonságokról számot is adtak dolgozataikban. Ezekből olvasható néhány gyöngyszem az alábbiakban:

Új nevek, fogalmak

- Oidibusz (A motorizált Oidipusz lenne?)
- Kalinatida (Ez a - szótárakba még be nem került - új fogalom arra utalhat, hogy Kalina tanárnő karlatidaként tartja vállán a Politechnikum súlyos terheit. /Sajnos e fogalmat bevezető vizsgázónk illusztrációt nem mellékelt./ Ha elkezdődik a tornacsarnok tervezése, javasolni fogom, hogy a tartóoszlopokat Kalinatidák helyettesítsék, emléket állítva ezzel egyik alapítótagunk strapabíró munkásságának.)
- Szvink (Lehet, hogy a Szfinx helyett alkalmazza ezt a szót a dolgozatíró?)
- Eszméné (Eszme felesége, aki Szophoklésznál még Iszméné néven futott, de úgy semmi értelme.)
- in medias rex (Az in medias res analógiájára készült latinos hangzású kifejezés, jelentése: bele a király közepébe, azaz az uralkodónak meg kell halnia. Vagy nem?)
- "Messiás: falra kent" (?)

Sajátos mondatok

- "Odüsszeusz nem a közösségnek tett meg célokat, hanem saját magának." (???)
- "Jóslat szerint apja, Laiosz gyilkosa, és anyja lokaszté a férje lesz." (A jövendölés első fele Oidipuszra érvényes, de a második...!?)
- "Artemisz Iphigenájával (sic!) van összefüggésbe."
- "Iphigeneia ővéi (!) között többé nem lehetett, de fent jól élte tovább életét."
- "Akhilleusz a mű közben elgondolkodik." (Hát bizony nagyszerűek voltak ezek a görög hősök!)
- "Hektór a trójaiakkal jó viszonyban van." (Sajátos mentalitásra vall, hogy a trójai hadvezér szimpatizál övéivel.)
- "...a trójaiak, akiket a költő szimpatikusabban állít ki." (Honnan? Hova?)
- "Az eposz a főszereplő életének egy pontját mutatja be, legsűrűbben a fordulópontját." (?)

Képismertetés

(A dolgozat egyik kérdése úgy hangzott, hogy kit ábrázol a mellékelt kép, és milyen történet kapcsolódik a felismert mitológiai alakhoz.)

"A képen álló nő sok nevet kaphatna... Például lehetne Antigoné, Pénelopé, Iszméné, Aphrodité. De ezek közül talán leginkább Pénelopé.
A már tíz éve kitartó feleség nem bírja tovább. Szenved, gondolkodik, nem tudja, mit csináljon. Közben a kérők százai vetekednek egymással, de ő csak vár és vár. Egy szép napon megunja, és íjversenyt tart. A kérők céloznak, de senki nem olyan ügyes, mint Odüsszeusz.
Egyszer csak megjelenik valaki: szakadt ruhájú alak. Céloz, lő - és talál. Lassan elhiszik egymásnak azt, hogy végre megint együtt vannak. Boldog a család, de még van egy elintézetlen dolog: a maradék kérővel leszámolnak. Mindezek után boldogan élnek, míg meg nem halnak."

(A kép egyébként Pallasz Athénét ábrázolja, és Athénban, az Akropolisz Múzeumban látható.
/Szabolcs, Balu! Láttátok eredetiben ezt a domborművet?/)

POLIGRÁF
- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős és tördelő szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében -
(Budapest, 1096 Vendel utca 3/b)
- 220 példányban -